

השופט שתה את הוויסקי בתחנת המישטרה - ונאלץ לשפוט אם היה זה שוחד

תל-אביב. במשך חמש שעות ישב בר במכוניתו, מצפה ל-רובינסון, ולשווא. לפתע נצטרף לידו גיידת, ואחד השופט רים ניגש אליו ושאלו למעשיו. השופט ערך בדיקה מדוקדקת במכוניתו של יוסי, ונרגע רק לאחר שזה האחרון הציג בפניו את תעודת-העיתונאי שלו וסיפר לו מה הוא עושה. רק אז סיפר השופט לבר המתפתע כי השכנים באותו בית גילו ענינות ביטחונית, וכשראו כי אדם מסויים יושב במכוניתו זמן כה ממושך, התערער חשדם והם הזמינו את המישטרה. כשתמצא את רובינסון, תודיע גם לנו" אמר השופט ליוסי לפני שהחזיר לו את התעודות שלו.

העיתונאי נתן ברוך, המשמש כהעצו של ראש עיריית תל-אביב שלמה (צ'יצ'י) להב, מקבל תמורת ייעוץ סך של לירה ישראלית אחת בשנה. אף-על-פי-כן עומד ברוך על-כך שמדי חודש ב-חודשו יקבל תלוש-משכורת. משכורתו החודשית של ברוך מסתכמת בסך של 8.33 אגורות לחודש, ועובדי מחלקת התשלומים של העירייה מתלוננים כי הוצאות הכנת תלוש ה-משכורת והצ'ק עולות בהרבה על משכורתו השנתית של ברוך.

במישפט שהתנהל ב-בית-דין מישמעתי של מישטרת ישראל נגד מפקד תחנת תול-כרם, דויד שמואלי ונגד פקודו, סמל-ראשון אפרים מנצור, הואשמו השניים כי קבלת מתנות, תוך ניצול מעמדם כשוטרים, במהלך המישפט סיפר סמ"ר מנצור כי את המתנות, בדמות בקבוקי הי-וויסקי שקיבל מאחד מהושבי תול-כרם, השאיר בתחנת המישטרה ומעולם לא השתמש בהם באופן פרטי, כי אם אך-ורק לאירועים חגיגיים, כמו ביקור אורחים חשובים או שמ-חות אצל השוטרים. לפתע קפץ אב בית-הדין, תת-ניצב סמ"אל איתן (אחיו של רפאל (רפול) איתן, אלוף פיקוד הצפון) ואמר: "אתה רוצה להגיד לי שאותו בקבוק וויסקי,

דורי בן-זאב

השדרן והשחקן, אימץ לעצמו הופעה חדשה: לאחרונה הוא נראה לבוש בחליפת-גינס מהוהה, כשרגליו יחפות ובפיו מוצץ, "זה מרגיע אותי", מסביר דורי, לכל מי שמעוניין לשמוע. אגב, דורי שנפרד מחברתו הצעירה, בתיה אפולו, עבר להתגורר בתל-אביב, ובימים הקרובים עומד לצאת תקליט אריז'נג'ן, שאת שיריו הוא הלחין כתב ושר.

ילך לבית-הסוהר, לא יהיה אפילו אחד שהיה מוכן ללכת איתו. הצרה היא שספיר יכול ללכת לבית-הסוהר, ואילו רבי-נוביץ, לעולם לא."

כתב ידיעות אחרונות יוסף בר נקלע למצב בלתי-נעים. בר נתבקש על-ידי מע-רכת עיתונו לאתר את מייקל רובינסון בעת שהותו של זה בישראל. כמובן-מאליו החליט בר לשים מצוד על בית אחותו של מייקל, ברחוב פינקס ב-

שה אישית, ואז אענה לך. אחרי-כך אמר ברצינות: "הי-אמת היא שיש לי מה להגיד על דו"ח בן-שהר, אך אינני יכול לעשות זאת במיסגרת הרצאה בת שעה אחת."

ח"כ המערך יוסף ש"ר נשמע אימר בחוג מצומצם, בשעת גילוי-נפש: "אם פינחס ספיר ילך לבית-הסוהר, יהיו מאה אנשים מר-כנים ללכת יחד איתו. אם שר-האוצר יהישע רבינוביץ

זמן רב לפני שראשי מילגת-העבודה החליטו לבצע מגבית לכיסוי חובות המילגה, התריס אחד האופוזיציונרים ב-מילגה את עצמו. מסתבר כי התורם הראשון, ביוזמת עצמו, היה אבא אבן, ששלח בחו-דש אפריל תרומה של אלפיים ל"י למזכיר המילגה.

ח"כ מאיר פעיל הופתע, כאשר טילפן אליו עזר וייצמן, מלא טענות. היה זה אחרי שפעיל תקף ב-הופעה פומבית את אריק שרון ועזר וייצמן במיקשה אחת על עמדותיהם הניציות. וייצמן לא אמר לפעיל מילה על ההתקפות עליו, אך בקשה אחת היתה בפיו: "אל תכרוך את שמי עם שמו של ה... הזה באותו מישפט."

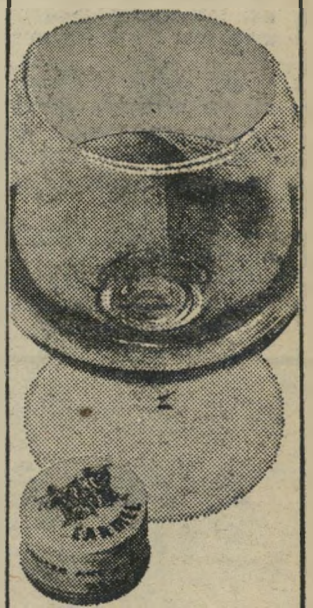
העיתונאי אורי סלע הופתע ביותר, כאשר בשבת בבוקר טילפנו אליו ממישטרת כפר-סבא, הודיעו לו כי סכר-גיתו חונה בצומת רעננה-כפר-סבא. סלע, שלא ידע כלל כי מכוניתו נגנבה, הגיע ל-מקום, חרש לגורל המכונית. להפתעתו גילה כי הגנבים היו מנוסים, השתמשו בחוט לחיי-בור עקודות-ההתנעה, מבלי לפגוע כלל במערכת. מה ש-הדאיג את סלע בדרכו למכר-גית לא היה כל-כך גורלה, כמו גורל כרך גידר של ה-עולם הזה משנת 1948, שהיה במכונית. מאז שהינחה תוכנית-רדיו על תולדות השבועון. ל-שימחתו לא הבחינו הגנבים בכרך כלל.

בעת הרצאה שנשא ב-מועדון העיתונות, אמר יו"ר הוועדה של הריפורמה, הפרוי-סכור חיים ("חב"ש") בן-שהר, כי עד כמה שידוע לו תוכניתו לשינוי שיטת-המיסוי טובה מאד, ועד כה לא נתן איש תוכנית טובה יותר. העיר-תונאית ברוריה אבידין בריר שאלה את הפרופוסור: "אילו היה הדו"ח שלך נכתב על-ידי מישהו אחר ונקרא, למשל, דו"ח כהן, מה היה אומר חב"ש על כהן?" השיב לה חב"ש: "תבואי אלי לפני-

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי

מיקי ראשון לעיון זכרון יעקב

המלחין והזמר שהנחיל את השם מאיה אלפני ילדות בארץ אחרי שפירסם שיר בשם זה עם הולדת בתו הקרוייה מאיה, אינו נוהג לבלות במסיבות או במקומות ציבוריים. לכבוד ילדו השחקן ידיד לוקוב, סטה הפעם ממינהגו וטרח ובה להצגה, בחברת אשתו היפה ליהיא, שהיא ממקימת סרטים בטלוויזיה. חנוך סירב להצטלם, אך הסכים בסוף בכל זאת.

שחקן צעיר בן קיבוץ נעו, ואחיו של ה-צייר יורם לוקוב, מעלה כעת הצגת יחיד בשם "זאב הערבה", על פי ספרו הנודע של הרמן הסה. לאחת ההצגות בתל-אביב הופיע השר בלי תיק ישראל גלילי, שהוא דודו של ידיד. השר נהנה אמנם וטפח על שכם בן-אחותו, אך אמר לו: "תגיד, זה לא קשה להיות שחקן? לא יותר טוב לחזור לקיבוץ?"